PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 428 (5862) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Simbătă 18 ianuarie 1969

ÎN OBIECTIV:

JOCURILE OLIMPICE ALE ANULUI 1972

Din cuvîntul participanților la plenara CNEFS

Publicăm astăzi alte extrase din cuvîntul participanților la plenara CNEFS, care a dezbătut amplu problemele de bază ale sportului de performanță românesc, trasînd drumul greu pînă la noua ediție a Jocurilor Olimpice din 1972. Trebuie, fără îndoială, subliniat spiritul de înaltă responsabilitate care a caracterizat majoritatea intervențiilor, dorința sinceră a vorbitorilor de a-și aduce contribuția la rezolvarea multiplelor sarcini aflate în fața mișcării noastre sportive, angajată ferm pe drumul progresului și al consacrării internaționale.

Tovarășul EFREM CHERTEȘ s-a referit în alocuțiunea sa la cîteva aspecte ale aportului U.G.S.R. la dezvoltarea activității sportive. Relatînd pe scurt aspectele pozitive ale contribuției sindicatelor (lăudabilă și remarcabilă), vorbitorul a socotit necesar să analizeze — mai cu seamă — ceea ce nu s-a făcut, subliniind și în acest fel seriozitatea și spiritul de răspundere cu care privește cea mai mare organizație de masă a țării problemele educației fizice.

„După cum se știe, sarcina de a organiza activitatea sportivă în întreprinderi și instituții revine sindicatelor de-abia de un an și jumătate, o perioadă de timp prea scurtă pentru a se putea obține rezultate de răsunet. O dovadă — participarea modestă a membrilor cluburilor și asociațiilor sportive din întreprinderi și instituții în lotul nostru olimpic, chiar dacă Lia Manoliu a adus în sipetul sportiv al patriei o minunată medalie de aur. Aș adăuga la aceasta cele două titluri balcanice și alte 39 naționale la diferite ramuri de sport, cu sublinierea că bilanțul este departe de a reflecta adevăratul potențial al sportului sindical din țara noastră.

Printre cauzele care au condus la această stare de lucruri aș putea să enumăr cîteva:

— Cluburile și asociațiile sportive din întreprinderi și instituții dau performanței românești un număr mic de talente;

— În cadrul acestor organizații se irosesc energii și mijloace materiale considerabile cu sportivi plafonați, fără posibilități de progres;

— Procesul de depistare a elementelor de perspectivă este lent, are pe alocuri un caracter întîmplător".

Modul autocritic sincer în care tov. Efrem Cherteș a abordat una din problemele centrale ale mișcării noastre sportive oferă garanția că se vor lua toate măsurile pentru remedierea grabnică a situației existente.

★

În cadrul plenarei a luat cuvîntul tovarășul **EMANUEL VALERIU, redactor-șef al ziarului „SPORTUL".** *Iată cîteva din punctele sale de vedere:*

„Succesul sportivilor români la Olimpiada mexicană, concretizat în cele 15 medalii cucerite, creează, pe lîngă satisfacția unanimă, și o atmosferă de calm pentru abordarea critică a întregii perioade de pregătire. A doua observație pe care doresc s-o fac este aceea că și în țara noastră Olimpiada începe să fie privită nu numai ca un simplu eveniment propriu sportului, ci ca unul social, mult mai complex, la care sînt chemate să-și dea contribuția, sub diferite forme, sectoare ale industriei, științei etc. Totodată este cazul să se precizeze că raportul exact dintre valoarea succeselor de la Mexic și forța mișcării sportive actuale românești prezintă un decalaj, deoarece medaliații olimpici și cei care s-au distins în Mexic sînt produse excepționale, mult decalate de cei care îi pot urma în ceea ce privește capacitatea intrinsecă demonstrată de primii.

Iată de ce raportul prezentat plenarei se impune a fi analizat critic, în așa fel încît următorul ciclu olimpic să fie privit de tot ceea ce a fost necorespunzător pînă în 1968 și sădit cu tot ceea ce se poate mai bun. Prima observație pe care mi-o îngădui este aceea că raportul a fost depersonalizat, în sensul că numele celor care s-au impus întregii lumi sportive la Mexic (intrînd în rîndurile „nemuritorilor" sportului ca și numele antrenorilor și tehnicienilor lor) nu și-au găsit loc în ampla retrospectivă pe care am ascultat-o. O a doua observație este aceea că despre Comitetul Olimpic Român, care ar trebui să fie motorul activităților olimpice nu s-a spus aproape nimic, ceea ce nu înseamnă că activitatea și reorganizarea acestuia nu se cer în continuare îmbunătățite în favoarea întregii noastre mișcări sportive de performanță.

Reorganizarea acestela, produsă în vara anului 1967, deci cu puțin mai mult de un an înaintea startului olimpic, nu a împiedicat asupra pregătirilor, ceea ce validează justețea actualei formule structurale „pentru sportul autohton. Mă refer la activizarea federațiilor de specialitate, la sporul de autonomie căpătat, la concentrarea unui activ obștesc pasionat și valoros calitativ.

Succesele multiple de la Mexic au convins, sper de această dată, pe cei în drept să abordeze observațiile critice care au urmat Olimpiadei japoneze de pe o altă poziție, mai receptivă, întrucît saltul solicitat atunci a fost posibil tot astfel cum, prin concentrarea tuturor capacităților necesare, se poate realiza un nou progres, în vederea Olimpiadei de la München, progres solicitat.

(Continuare în pag. a 2-a)

Piteștiul se numără printre orașele care în anii din urmă s-au înbogățit cu stadioane de mare capacitate. Un sprijin eficient dat dezvoltării sportului de performanță.

TÎNU PIASEUTE (U.R.S.S.)

SOVIETICUL PIASEUTE A CÎȘTIGAT PROBA INDIVIDUALĂ A CONCURSULUI INTERNAȚIONAL DE BIATLON

POIANA BRAȘOV, 17 (*prin telefon de la trimisul nostru*). — După o dispută pasionantă de mare spectacol, la care au contribuit atît dorința de afirmare a participanților cît și condițiile atmosferice și organizatorice excelente, sovieticul *Tînu Piaseute* s-a clasat pe locul I în cursa de 15 km a concursului internațional de biatlon pentru tineret. Competiția a reunit la start (cu excepția norvegienilor și finlandezilor) pe cei mai valoroși biatloniști din lume. *Tînu Piaseute*, în vîrstă de 19 ani, este student în anul I la Institutul pedagogic din *Talin*. Practică schiul fond de performanță din anul 1962, iar biatlonul din 1964. Anul trecut a cîștigat titlul de campion al *U.R.S.S.* la biatlon. Este un schior înalt de 1,80 m, firav în aparență, dotat însă cu multă forță și rezistență, precum și cu un echilibru psihic remarcabil.

După această succintă prezentare a învingătorului se cuvin cîteva cuvinte despre condițiile de desfășurare a întrecerii, deoarece, în schi (indiferent de probă) acestea sînt uneori determinante ale succesului sau insuccesului disputelor. În *Poiana de jos*, la ora la care s-a dat startul (9,30), soarele lumina puternic, dar fără a urca prea mult temperatura. De altfel, starea zăpezii s-a schimbat de-abia către ora 11, cînd competiția era aproape încheiată. Din aceste puncte de vedere (luminozitate, temperatură, zăpadă), biatloniștii au avut deci condiții ideale, completate și de absența vîntului. Trecînd la desfășurarea propriu-zisă a cursei, vom sublinia pe scurt cîteva momente.

D. STANCULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

WEEK-END ÎNCĂRCAT PENTRU SCHIORI

Azi și mîine, pe pîrtiile din țară, activitatea schiorilor va cunoaște o zi de vîrf.

La POIANA BRAȘOV continuă disputa din concursul internațional de tineret, precum și meciul România—R. D. Germană (seniori).

Tot la POIANA BRAȘOV, pe trambulina mijlocie, zburătorii de iarnă se întrec în cadrul „CUPEI POSTĂVARUL".

La SINAIA, pe pantele din Valea lui Carp, se dispută un mare concurs dotat cu „CUPA ORAȘULUI SINAIA", la care participă, pentru verificare, fruntașii probelor alpine din țara noastră.

La VATRA DORNEI — un mare concurs dotat cu „CUPA UNIRII".

FOTBALIȘTII ROMÂNI AU ATERIZAT ASEARĂ LA ARAD

În redacție, toate pregătirile erau făcute. Redactorii secției „fotbal" își ascuțiseră creioanele (ca de obicei, pasta din pix își dăduse ultima suflare tocmai cînd aveau mai multă nevoie de ea) în vederea scurtului interviu de pe aeroport, fotoreporterul Aurel Neagu își pregătise „blitz"-ul, iar șoferul de serviciu era dispus să apese pe accelerator pînă la limita maximă a vitezei legale, numai pentru a-i vedea cu o clipă mai devreme pe fotbaliștii noștri care se întorceau de la Londra după remarcabila replică dată miercuri seara, pe Wembley, leului britanic.

Afară, însă, plafonul de nori coborîse foarte jos, ceața învăluind clădirile și străzile Bucureștiului și stînjenind mult vizibilitatea. Se poate sau nu se poate ateriza în asemenea condiții? Dar poate că, tot din aceleași motive, avionul TAROM, pe care se îmbarcaseră fotbaliștii români, nici nu s-a ridicat de la sol? Să nu uităm că plecarea avea loc din patria ceții...

Un telefon la aeroportul Băneasa și orice semn de întrebare avea să dispară. Dar nu în sensul dorit de noi. Dimpotrivă, acum era clar că „momentul sosirii", pe care ne pregătisem să-l surprindem în cuvinte și imagini cît mai sugestive, devenise un fel de fata morgana, după care am fi alergat zadarnic. Aeroportul Băneasa era

Jack BERARIU

(Continuare în pag. a 3-a)

Hurst și Boc își disputa cu îndîrjire balonul. Fază din meciul Anglia—România, disputat miercuri seara pe Wembley

DUMINICĂ, PE MICUL ECRAN FILMUL MECIULUI ANGLIA – ROMÂNIA

La cererea telespectatorilor, Studioul de televiziune București a programat pentru duminică, la ora 15,30, filmul meciului Anglia — România.

Tinerii baschetbaliști români învinși la Varșovia

În continuarea turneului întreprins în Polonia, selecționata de tineret a țării la baschet a susținut două partide la Varșovia. În primul meci, jucătorii noștri au avut ca adversară puternica formație A.Z.S. După o repriză egală, gazdele au obținut victoria cu scorul de 69—59 (27—28). Ultima partidă a turneului a opus selecționatei române formația S.K.R.A. Varșovia. Jucînd slab în prima repriză, tinerii baschetbaliști români au fost din nou întrecuți, în ciuda puternicii lor reveniri din partea a doua a meciului. Scor final: 65—59 (39-18) pentru S.K.R.A.

F. SIMION
corespondent

În pagina a 3-a — Corespondență specială din Londra:

Sir Alf Ramsey viu atacat în cercurile fotbalistice engleze după meciul de miercuri de pe Wembley

CORESPONDENȚĂ TELEFONICĂ DIN ITALIA

CERVINIA LA ORA MARILOR ZĂPEZI

● Panțuru supravegheat de adversari ● Ninsoarea — un balast pentru boberi ● „Marele labirint" va decide! ● Tony Padovan deschide și închide pista

La cererea Federației Italiene de Sporturi de Iarnă, F.I.B.T. (Federația internațională de Bob și Tobogganing) i-a acordat frumoasei stațiuni de iarnă Breuil-Cervinia, din provincia Vale D'Aosta, dreptul de a găzdui în 1969 campionatul european de bob, programat în zilele de 25—26 ianuarie pentru echipajele de 2 persoane și în zilele de 1 și 2 februarie pentru cele de 4.

Pista „Lago Blu" măsoară 1 540 m, cu o diferență de nivel de 139 m (plecarea de la 2 135 m, sosirea la 1 996 m altitudine) și are 18 viraje. Plecarea este „scurtă", cum se spune în limbajul boberilor, primul viraj găsindu-l pe pilot cu mîna pe fișele. Urmează că după prima curbă să ia și frînarul, contact definitiv cu bobul. Apoi, cîteva viraje scurte, care nu permit dezvoltarea unei viteze foarte mari, urmate, în virajele 6, 7, 8 și 9 de o porțiune în care echipajul face cunoștință cu viteza... adevărată și, imediat, se intră în primul labirint. Viteza crește simțitor, apoi, după virajele 10, 11 și 12, din nou, măiestria pilotului e pusă la încercare, pentru că bobul trebuie să se strecoare prin „Marele labirint" (virajele 13, 14 și 15). Dar pînă la sosire mai sînt trei viraje care cer o tehnică desăvîrșită și de abia după aceea, trecînd linia de sosire în condiții bune, poate avea echipajul satisfacția unui timp de performanță.

Deocamdată, în aceste zile, au loc antrenamentele neoficiale la care și-au dat întîlnire boberi din Austria, Anglia, Belgia, Spania, Franța, Japonia, Italia, România, Elveția și

Hariton PAȘOVSCHI
antrenorul lotului de bob al României

(Continuare în pag. a 4-a)

VOLEIBALISTELE DE LA DINAMO INVITATE LA BERLIN

La invitația clubului Dynamo Berlin, lotul feminin de volei, Dinamo București, va pleca la Berlin la 31 ianuarie pentru a efectua între 2 și 8 februarie antrenamente cu echipa berlineză și pentru trei jocuri amicale.

SĂRBĂTORIREA CAMPIONULUI BRĂILEAN

Iubitorii sportului din Brăila îl vor sărbători astăzi pe fostul lor campion, VIRGIL MORMOCEA, cu prilejul împlinirii a 60 de ani de viață. Figură proeminentă a sportului nostru cu pedale, vedetă autentică a curselor de lung kilometraj organizate în perioada dintre cele două războaie mondiale, VIRGIL MORMOCEA a fost și este un adevărat exemplu pentru toți cei ce îndrăgesc ciclismul. Trecînd în al 7-lea deceniu de viață, campionul brăilean poate privi cu mîndrie în urmă. Cîștigător al multor întreceri de fond și velodrom, echipier al reprezentativei naționale în întrecerile de amploare din țară și de peste hotare, fin pedagog și neobosit activist al ciclismului, VIRGIL MORMOCEA a adus o contribuție de seamă la dezvoltarea sportului cu pedale în țara noastră. El va rămîne un pion important al ciclismului brăilean, va împărtăși în continuare din bogata sa experiență celor ce vor să se atașeze sportului curajului — ciclismul.

La sărbătorirea de astăzi — organizată de ziarele „Sportul" și „Înainte" din Brăila, cu sprijinul F.R. Ciclism și al A.S. Loto-Pronosport — vor fi prezenți, în afara oficialităților sportive ale orașului și a admiratorilor brăileni, oaspeți din Brașov (Martie Ștefănescu), Ploiești (Ion Dolete) și București (Zamfir Munteanu, Nicolae Ion Țapu, Constantin Cîrjan, Nicolae Oțeleanu).

Întîlnirea cu VIRGIL MORMOCEA — în finalul căreia va rula un film cu subiect de ciclism — va avea loc în sala Comitetului de cultură și artă la ora 18.

„TURNEU – FULGER" DE HANDBAL

Duminică după amiază amatorii de handbal din Capitală vor avea prilejul să asiste la o interesantă competiție. Nu atît prin valoarea echipelor participante, cît mai ales, prin modul său de organizare. Este vorba de un „turneu-fulger", cu jocuri de două reprize a cîte 12 minute, întrecere extrem de atractivă, deoarece oferă pe parcursul ei numeroase surprize. Competiția, organizată de Școala sportivă nr. 2, reunește la start cinci formații de juniori: **Steaua, Dinamo, Șc. sportivă nr. 2, Șc. sportivă nr. 1, Șc. sportivă nr. 3** — toate din București.

OLIMPIADA ÎNCEPE!...

Ecoul participării românești la ediția mexicană a Jocurilor Olimpice nu s-a stins. Dimpotrivă, cu cîteva zile în urmă, el a putut fi auzit din nou, mult amplificat, cînd, la o reuniune, principalele forțe investite cu responsabilități în domeniul educației fizice și al sportului au dezbătut — în cadrul plenarei CNEFS — bilanțul olimpic, s-au sfătuit ce anume trebuie făcut ca prezența tricolorilor la ediția următoare a Olimpiadei să nu fie numai marcantă și notabilă dar și superioară celei precedente.

O primă observație pe marginea importantei ședințe de marți este aceea că ea, avînd de tras concluziile unei evoluții încununate de succes, a beneficiat de toate condițiile pentru a se desfășura într-o atmosferă calmă, spre deosebire de altele, cînd apăsarea eșecului a condus la schimburi de reproșuri, incriminări, imprecații.

Bucurîndu-se de acest climat, plenara a putut fi constructivă, marcînd momentul optimist al unui start lansat în noul ciclu de pregătire olimpică.

Reține cu deosebire atenția o idee, des reluată în cadrul plenarei.

Ar fi cu totul greșit, dacă nu chiar profund nociv, să se aprecieze ÎN ANSAMBLU nivelul actual al sportului de performanță românesc numai prin prisma rezultatelor de la ultima Olimpiadă.

O asemenea atitudine ar putea conduce la un sentiment de plenitudine, să dea o falsă imagine de prosperitate, să toarne în conștiințe hidromelul automulțumirii.

Pentru că, cu toate cele 15 medalii (și în ciuda lor) sportul nostru de performanță se prezintă încă în deficit față de marele suport moral și de îndrumare de care se bucură, și chiar față de avuția sa materială aflată permanent în creștere.

Multe voci lucide au expus de la tribuna plenarei adevăruri care nu trebuie să irite ci să îndemne la reflecție și la acțiune.

S-a căzut în unanimitate de acord că BAZA DE SELECȚIE pentru sportul de performanță continuă să fie foarte redusă, că depistarea marilor talente ale stadionului poartă, în dese rînduri, pecetea întîmplării, situîndu-se, așadar, în aria hazardului și nu a legii.

Din bilanțul participării la J.O. rezultă că România **a înscris un număr mult mai mic de concurenți decît ar fi avut dreptul conform regulamentului, îndeplinindu-și deci un plan strict minimal.** Spre exemplu: la atletism — 11 concurenți față de 117; la înot 2 față de 23; la ciclism un singur concurent!

Nu a putut trece neobservat aportul cu totul neînsemnat al școlii și al universității, reținîndu-se — bineînțeles — amănuntul că în delegațiile țărilor cu sport avansat, clasate înaintea noastră, studenții au reprezentat majoritatea. Din delegația română doar Mihaela Peneș și Ileana Drîmbă sînt studente la cursurile de zi, dar nici măcar ele nu sînt produse autentice ale sportului universitar.

Din 87 de olimpici români, 79 sînt — așa cum s-a menționat în raport — reprezentanți ai Bucureștiului, cei mai mulți pregătiți la cluburile Dinamo și Steaua. Un foarte mare teritoriu continuă, deci, să rămînă alb pe harta sportului de performanță! Și așa mai departe...

Iată atîtea și atîtea motive care justifică aprecierea că mișcarea noastră sportivă se află încă în fața unui urcuș.

Conform calendarului antic, noua Olimpiadă a început. Ea trebuie străbătută cu toată responsabilitatea, cu conștiința deplină a dificultăților care stau în cale, cu hotărîrea fermă de a le depăși. Sperăm că tocmai acestui scop nobil îi vor sluji concluziile plenarei.

SPORTUL